

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев2 3096/2025
05.11.2025. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Гордане Комненић, председника већа, др Илије Зиндовића и Марија Терзић, чланова већа, у парници тужиле АА из ..., чији је пуномоћник Александар Ковачевић, адвокат из ..., против туженог Клиничко болничког центра „Звездара“ са седиштем у Београду, ради утврђења постојања радног односа и накнаде штете, одлучујући о ревизији тужиле изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 4007/24 од 05.12.2024. године, у седници одржаној 05.11.2025. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија тужиле изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 4007/24 од 05.12.2024. године.

Образложење

Пресудом Првог основног суда у Београду П1 3884/23 од 10.06.2024. године, ставом првим изреке утврђено је да је тужили незаконито престао радни однос код туженог отказом уговора о раду од стране послодавца у усменој форми дана 21.09.2021. године и обавезан тужени да тужиљу врати на рад у року од 15 дана од дана пријема писменог отправака пресуде. Ставом другим изреке, утврђено је да је тужилца засновала радни однос код туженог на неодређено време од 01.07.2021. године на пословима ... у организационом делу Клиника за ..., што је тужени дужан признати и трпети. Ставом трећим изреке, обавезан је тужени да тужили накнади трошкове парничног поступка од 192.000,00 динара у року од 15 дана од дана пријема писаног отправака пресуде.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж1 4007/24 од 05.12.2024. године, ставом првим изреке, преиначена је пресуда Првог основног суда у Београду П1 3884/23 од 10.06.2024. године у ставу првом изреке и одбијен као неоснован тужбени захтев тужиле да се утврди да је тужили незаконито престао радни однос код туженог Клиничко болнички центар „Звездара“ са седиштем у Београду, отказом уговора о раду од стране послодавца у усменој форми дана 21.09.2021. године и обавезан је тужени да тужиљу врати на рад. Ставом другим изреке, преиначена је првостепена пресуда у ставу другом изреке и одбијен као неоснован тужбени захтев тужиле да се утврди да је засновала радни однос код туженог Клиничко болнички центар „Звездара“ са

седиштем у Београду на неодређено време почев од 01.07.2021. године на пословима ... у организационом делу Клинке за Ставом трећим изреке, преиначено је решење о трошковима парничног поступка и одбијен као неоснован захтев тужиле да јој се накнаде трошкови парничног поступка у износу од 192.000,00 динара.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужила је благовремено изјавила ревизију, због битне повреде одредаба парничног поступка погрешне примене материјалног права и погрешно и непотпуно утврђењог чињеничног стања.

Испитујући побјану пресуду на основу члана 408. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/11...10/23), Врховни суд је нашао да ревизија тужиле није основана.

У спроведеном поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, нити је учињена нека друга битна повреда поступка према члану 407. став 2. ЗПП. Ревизија не може да се изјави због погрешно и непотпуно утврђењог чињеничног стања, осим у случају члана 403. став 2. овог закона.

Према утврђењом чињеничном стању, тужила је са туженим 03.07.2020. године закључила уговор о волонтирању. Дана 25.02.2021. године закључила је уговор о волонтирању на ... до 28.06.2021. године. Међутим, тужила је имала упоредо закључена два уговора о раду на одређено време. Први уговор је закључила 02.12.2020. године за период до 01.03.2021. године. Други уговор на одређено време је закључила дана 01.04.2021. године до 30.06.2021. године. Међутим, и након истека трајања уговора на одређено време са датумом од 30.06.2021. године, тужила је наставила да обавља посао који је раније обављала све до 21.09.2021. године. Дана 30.06.2021. године усмено јој је речено да више не долази на посао јер јој је истекао уговор о раду на одређено време. У периоду од 01.07.2021. године до 21.09.2021. године тужила је обављала послове ... код туженог а да није имала закључен уговор о раду. Како је нагласила да обавља послове ... то сматра да је засновала радни однос код туженог на неодређено време почев од 01.07.2021. године.

При овако утврђењом чињеничном стању, првостепени суд је полазећи од члана 30. и 37. Закона о раду усвојио тужбени захтев тужиле. Закључио је да ако је према члану 37. став 6. Закона о раду прописано да ако уговор о раду на одређено време је закључен супротно одредбама овог закона или ако запослени остане да ради код послодавца најмање 5 радних дана по истеку времена за који је уговор закључен, сматра се да је радни однос заснован на неодређено време. Сходно томе, усвојио је тужбени захтев тужиле.

Другостепени суд није прихватио ову правну аргументацију првостепеног суда. Закључио је да је тужила имала закључен уговор о раду на одређено време са роком трајања до 30.06.2021. године. Како је услед истека рока на који је заснован радни однос до 30.06.2021. године истекао, то тужила нема правни основ да захтева да се утврди да је заснован радни однос на неодређено време почев од 01.07.2021. године. Након истека уговора о раду 30.06.2021. године тужила је поднела захтев да јој се омогући ангажовање у виду волонтирања на ... одељењу те да је тужени на основу молбе тужиле сачинио уговор о стручном оспособљавању и усавршавању број .../... од 30.06.2021. године али тужила тај уговор није потписала. Код туженог није постојала

намера заснивања радног односа и у погледу даљег ангажовања тужиле, већ да је тужени тужилу примио само ради стручно оспособљавања и усавршавања због чега је и уговор од 28.06.2021. године сачињен као уговор о стручном оспособљавању и усавршавању. На тај начин је требало да се регулише радно правни статус тужиле али исти тужила није потписала иако је више пута позивана. Закључује да није постојала права воља за заснивање радног односа након 30.06.2021. године на страни туженог па се у таквом случају не може применити одредба члана 57. Закона о раду.

По оцени Врховног суда, одлука другостепеног суда је правилна.

Наиме према члану 57. Закона о раду, прописано је да уговор о раду може да се закључи на одређено време, за заснивање радног односа чије је трајање унапред одређено објективним разлозима који су оправдани роком или извршењем одређеног посла или наступањем одређеног догађаја, за време трајања тих потреба (став 1), послодавац може закључити један или више уговора о раду из става 1. овог члана на основу којих се радни однос са истим запосленим заснива за период који са прекидима или без прекида не може бити дужи од 24 месеца (став 2), ако је уговор о раду на одређено време закључен супротно одредбама овог закона или ако запослени остане да ради код послодавца најмање пет радних дана по истеку времена за које је уговор закључен, сматра се да је радни однос заснован на неодређено време (став 6).

Тужени према Закону о буџетском систему спада у кориснике јавних средстава, па се у односу на њега примењују одредбе и тог закона. Законом о изменама и допунама тог Закона („Службени гласник РС“ број 108/2013 од 06.12.2013. године) у члану 27е додати су нови ставови 34. и 35. којима је прописано да корисници јавних средстава не могу заснивати радни однос са новим лицима ради попуњавања слободних, односно упражњених радних места до 31.12.2015. године, а изузетно од тог става радни однос са новим лицима може се засновати уз сагласност тела Владе, на предлог надлежног министарства, односно другог надлежног органа, уз претходно прибављено мишљење министарства. Наведена одредба члана 27е став 34. Закона, новелирана је каснијим изменама и допунама („Службени гласник РС“ број 142/2014... 149/2020), тако да корисници јавних средстава не могу заснивати радни однос са новим лицима ради попуњавања слободних односно упражњених радних места до 31. децембра 2016. године („Службени гласник РС“ број 103/2015), затим до 31. децембра 2017. године („Службени гласник РС“ број 99/16), до 31. децембра 2018. године („Службени гласник РС“ број 113/17), до 31. децембра 2019. године („Службени гласник РС“ број 95/18 и 31/19), односно до 31. децембра 2020. године („Службени гласник РС“ број 72/2019 и 149/2020). Чланом 105. наведеног закона прописано је да ако су одредбе других закона, односно прописа у супротности са овим законом, примењују се одредбе овог закона.

У кокретном случају тужила је имала два закључења уговора о раду на одређено време, а последњи уговор је истекао 30.06.2021. године. Након тога тужила је поднела захтев да јој се одобри волонтирање на оделељу за ... ради стручног оспособљавања и усавршавања али уговор о томе није потписала. Чињеница је да члан 37. Закона о раду прописује услове када долази до преображаја радног односа са неодређеног на одређено време. Међутим, у конкретном случају треба имати у виду и одредбе Закона о буџетском систему. Одредбама назначеног закона прописана је забрана заснивања радних односа са новим лицима ради попуњавања слободних, односно упражњених радних места осим у изузетним случајевима уз сагласност

надлежних органа Владе. Одредбе поменутог закона су *lex specialis* у односу на одредбе Закона о раду којима се прописују услови за преображај радног односа са одређеног времена на радни однос на неодређено време што произилази из одредбе члана 105. назначеног закона. Тужила је радила код туженог у време када тужени као корисник јавних средстава није био у могућности да тужиљу прими у радни однос нити да заснује радни однос са неким другим лицима и у случајевима попуњавања слободних односно упражњених радних места осим ако за то постоји сагласност тела Владе и предлог надлежног министарства односно другог надлежног органа уз претходно прибављено мишљење министарства што овде није случај. Стога по оцени Врховног суда је правилно закључено да нема услова за усвајање тужбеног захтева тужиље.

Наводима из ревизије не доведи се у питање правилност побијане одлуке. Нису од значаја наводи да ли је тужила обављала самостално послове који су јој били поверени или не. Врховни суд је дао посебне разлоге зашто сматра да је тужбени захтев тужиље неоснован. Чињеница да је другостепени суд дао другачије разлоге од оних који је дао Врховни суд не утиче на правилност донете одлуке.

Правилна је одлука о трошковима поступка.

На основу изнетог применом члана 414. став 1. ЗПП, Врховни суд је одлучио као у изреци.

**Председник већа - судија
Гордана Комненић,с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић